

Jeg er så voldsomt opplagt! Jeg har så fryyyktelig overskudd. Vi har det faktisk så godt at det gjør vondt!

■ AMUND PEDER TEIGMO / KREITTA ANDDE AMMUN AMMUN PEDER • Fastlege, Legetasjonen Karasjok Helsesenter

Det viktigste er å gjøre det man tenker på... Å bruke en del av livet til å finne ut hva slags mann man vil være, og resten av livet på å *bli* den mannen.

Samtidig er det veldig greit å ha hobbyer som ikke har noe som helst med jobben å gjøre. Når jeg svinger inn på gården hvor vi bor så eksisterer det ingen ting annet:

Vi bor en mil fra bygda – praktisk talt midt i naturen. Vår hovedaktivitet er naturbruk og å leve av og i naturen.

Vår hovedaktivitet er å leve av og midt i naturen.

Når jeg møter nye mennesker spør jeg slik vi gjør her på innlandet: «Kem e' du?» Det er et godt spørsmål: Hvem er du? Det er ikke så interessant hvilken jobb man har, men hvilken *pasjon* man har. Jeg har oppdaget at jeg ikke behøver å henge meg opp i *en* livsoppgave: Det er fint å ha en livsoppgave, men når man har gjort den ferdig så kan man jo bare finne en ny.

En «hobby» kona og jeg har er å starte ny virksomhet. Til nå har vi drevet hundekjø-

ringsfirma, lavvuhotell og til sist startet Karasjok fjellstue. Dette samtidig med vanlig gårdsdrift. En gang var det en mann som ga meg et råd om å ha noe fullstendig annet å holde på med enn legejobben, hvis man skal klare å jobbe lenge i den...

Det er ikke vanskelig å finne ting å gjøre – av og til er det verre å finne ting man har *lyst* til å gjøre.

Det er fryktelig spennende å finne på nye aktiviteter: Egentlig var jeg så irritert på

noen personer en gang at jeg filosoferte litt: «Nå skal jeg finne på noe riktig positivt – så får de se!» Da startet vi opp «Mage-rumpe-lærtrening» i slalombakken. Det ble en langt større suksess enn vi hadde trodd, og vi har etter denne første «irritasjonen» funnet på å henge opp postkasser på toppene rundt Karasjok sentrum: Først kalte vi det «3-på-topp i Karasjok», mens nå er det fem topper med postkasse hvor man kan gå. Kanskje henger vi opp flere postkasser i fremtiden – de koster et par hundrelapper inklusiv bok og blyant: Det er et billig folkehelseiltak man godt kan sponse. Folk går mann av huset for å komme seg opp på disse toppene og skrive seg i boka. Det er viktig å ikke fortape seg i administrasjon og papirarbeid når man finner på slike ting: Det er dørgende kjedelig og egentlig ganske unødvendig: Vi har ingen premier og ingen avgifter. Fylket og kommunen har vært etter oss for å kaste på oss tilskuddspenger til dette, men administrasjonsarbeid vil vi ikke ha.

Mange ganger sier jeg til kona mi: «Jeg skulle ha forsket – jeg skulle ha skrevet...» Hun, min beste kritiker, sier: «Mmmm – skal du ikke heller ta deg en tur med hundene? – det er mye morsommere».

I samisk tradisjon forholder vi oss til åtte årstider:

- Dálvi (sommer)
- Giddádálvi (høstsommer)
- Gidda (høst)
- Giddageassi (høstvinter)
- Geassi (vinter/mørketid)
- Čakcageassi (vårvinter)
- Čakca (vår)
- Čakcadálvi (vårsommer)

Vi lever et liv så nært naturen som mulig og følger disse årstidene: Selv om jeg har en vanlig jobb som lege, så har jeg i høyeste grad egne arbeidsoppgaver og aktiviteter knyttet til disse ulike årstidene. Selv om det meste trygt kan kjøpes over disk i butikk, så er det noe eget når man har høstet av naturen selv.

De åtte årstider er mest gjeldende for oss som driver tradisjonelle næringer som naturdrift eller gårdsbruk/fiske. Et gjøremål kan utsettes til neste årstid hvis arbeidet ikke kan utføres akkurat innenfor en bestemt årstid. Det er ganske travelt å henge med; våren kan dukke opp sånn helt plutselig og forsvinne like fort. I skrivende stund har vi nettopp avsluttet elgjakta. Nå står vinteren med skiturer for døra. Deretter kommer vårvinteren med isfiske, sommeren med laksefiske og sånn fortsetter det.

Tiden går ikke – den kommer.

Ha en riktig fin tid.

■ TEIGMO@ONLINE.NO

